

לאחריהם מחלק לכל בני הארץ
זה.

בל אותם הפלאים שלמעלה,
בעודם אוכלים מזונות, כלם
מודים ומשבחים ומונחים את
ארונם, ואחר כך אף כן. כמו זה
ישראל למיטה, צരיך להם בגון
זהה מפשט, להיות חברים עפיהם.
העשירית - מים אחרים, שהם
חוּבָה, להעביר תונמה הרעה
מןפה, ולחת חלק לאחד קרע
מאומה והמה שעיל ידו, כדי שלא
ימצא אליו מקטרגן.

ששנינו, מדה טובה נטלה אותו
הרוץ והפונה של נטילת ידים,
והמוחזיא, וברפת הפגנין, וברפת
המזון. מדה רעה נטלה אומה
זהה של ידים במים אחרים,
ובזה יفرد מפן, ולא יקטרג עלייה
ובזה נוטל חלקו.

ועל זה כתוב, רוח (ויאכל בעז
וישת ויטיב לבו, שברך על מזונו,
ושמח אותו הפוקום שנקרוא לב,
אותו הלב שאיריך לב ורצון של
אדם.

ומים אחרים חובה, ימקבל
אותם אותו שנקרוא חובה,
ובאותם הרים נחה דעתו. משום
ששתמי הדרגות הלו, אחת
נקראת זכות, ואחת נקראת
חובה. וכל הדברים של זה
פוטחים לזכות, וכל הדברים של
זה פותחים לחובה, ונודנים
לחובה. ועל זה, מים אחרים
הם החקים של חובה, שנחנה
זהה. וסדר יפה.

בום של ברכה צרייה עשרה
דברים, כמו שהעירו בהם
חכמים. ברפת המזון בשלשה
צרייך פום. שלא בשלשה - אין
צרייך פום. מה הטעם? שפום של
ברכה אין מחרכת אלא
בשלשה, ומשלשה ומעלה. הנה
פחות משלשה - לא.

בל אין מלאכין דלעילא, בעוד דאכלי
מזונייהו, قوله משבחו ומודן ומונשאן
למאריהון, ולבת אוף הבי. בגונא דא
ישראל לתפא, אצטריד להון מהאי גונא
מעטש, ומהוי חברים בהדייה.

עשיראה, מים אחרים, אין חובה,
לאעbara זוהמא בישא מיניה,
ולמייב חולקא לסטרא בישא מההוא זוהמא
העל ידו. בגין דלא ישתח מקטרגא לגביה.
התגין, מדה טובה נטלה ההוא רעotta ובונה
דנטילת ידים, והמוחזיא, וברפת (דף קו
ע"ב) הנחנין, וברפת מזונא. מדה רעה, נטלה
ההוא זוהמא דידיים במים אחרים, ובדא
יתפרש מיניה, (ס"א ולא מקטרגא עליה) ובדא נטיל
חולקיה.

על דא כתיב, ויאכל בעז ויישת ויטיב לבו,
דבריך על מזוניה, וחדי לההוא אתר
דאקרי לב, ההוא לב דבאי לבא ורעיטה
דאיניש.

ומים אחרים חובה, וקביל לו נון ההוא דאקרי
חובה, ובאיןון מים נייחא דעתיה. בגין
התרין דרגין אלין, חד איקרי זכות, חד איקרי
חובה. וכל מלין דדא פתחין לזכות, וכל מלין
דא פתחין לחובה, ואתדנו לחובה. ועל דא,
מים אחרים חובה, דאתקין דחובה, דאתהני
מהאי. ורץ שפיר.

בום של ברכה צרייה עשרה דברים, כמה
דאצערו בהו רבנן. ברפת המזון
בשלשה, צרייך פום. שלא בשלשה, אין צרייך
פום. מי טעם, דכוס של ברכה, אין
מתברך אלא בשלשה, ומשלשה ומעלה. ה"א
פחות משלשה, לא.